

Переклад затверджений

Заступник генерального директора Урядового офісу
координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

О.В. Генчев
(ініціали та прізвище)

24 травня 2021 р.

08.08.2008

UA

Офіційний вісник Європейського Союзу

L 213/31

ДИРЕКТИВА РАДИ 2008/71/ЄС

від 15 липня 2008 року

про ідентифікацію і реєстрацію свиней

(Кодифікована версія)

РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства, зокрема його статтю 37,

Беручи до уваги пропозицію Комісії,

Беручи до уваги висновок Європейського Парламенту, ⁽¹⁾,

Оскільки:

- (1) До Директиви Ради 92/102/ЄЕС від 27 листопада 1992 року про ідентифікацію та реєстрацію тварин ⁽²⁾ кілька разів вносили значні зміни ⁽³⁾. З міркувань ясності та раціональності зазначену Директиву необхідно кодифікувати.
- (2) Відповідно до статті 3(1)(с) Директиви Ради 90/425/ЄЕС від 26 червня 1990 року про ветеринарні та зоотехнічні перевірки, що застосовуються у торгівлі в межах Співтовариства певними живими тваринами і продуктами з них, з метою завершення формування внутрішнього ринку ⁽⁴⁾, тварини для торгівлі в межах Співтовариства повинні бути ідентифіковані відповідно до вимог правил Співтовариства та повинні бути зареєстровані таким чином, щоб можна було простежити їх походження до оригінального або транзитного господарства, центру або організації. До 1 січня 1993 року застосування цих систем ідентифікації і реєстрації тварин мало бути поширене і на переміщення тварин на території кожної держави-члена.
- (3) У статті 14 Директиви Ради 91/496/ЄЕС від 15 липня 1991 року про встановлення принципів, що регулюють організацію ветеринарних перевірок тварин, яких ввозять на територію Співтовариства з третіх країн ⁽⁵⁾, зазначено, що передбачені в статті 3(1)(с) Директиви 90/425/ЄЕС ідентифікацію і реєстрацію таких тварин необхідно проводити після проведення зазначених перевірок, крім забійних тварин та зареєстрованих коневих.

ДИРЕКТИВА РАДИ 2008/71/ЄС**від 15 липня 2008 року****про ідентифікацію і реєстрацію свиней****(Кодифікована версія)**

РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства, зокрема його статтю 37,

Беручи до уваги пропозицію Комісії,

Беручи до уваги висновок Європейського Парламенту, ⁽¹⁾,

Оскільки:

- (1) До Директиви Ради 92/102/ЄЕС від 27 листопада 1992 року про ідентифікацію та реєстрацію тварин ⁽²⁾ кілька разів вносили значні зміни ⁽³⁾. З міркувань ясності та раціональності зазначену Директиву необхідно кодифікувати.
- (2) Відповідно до статті 3(1)(с) Директиви Ради 90/425/ЄЕС від 26 червня 1990 року про ветеринарні та зоотехнічні перевірки, що застосовуються у торгівлі в межах Співтовариства певними живими тваринами і продуктами з них, з метою завершення формування внутрішнього ринку ⁽⁴⁾, тварини для торгівлі в межах Співтовариства повинні бути ідентифіковані відповідно до вимог правил Співтовариства та повинні бути зареєстровані таким чином, щоб можна було простежити їх походження до оригінального або транзитного господарства, центру або організації. До 1 січня 1993 року застосування цих систем ідентифікації і реєстрації тварин мало бути поширене і на переміщення тварин на території кожної держави-члена.
- (3) У статті 14 Директиви Ради 91/496/ЄЕС від 15 липня 1991 року про встановлення принципів, що регулюють організацію ветеринарних перевірок тварин, яких ввозять на територію Співтовариства з третіх країн ⁽⁵⁾, зазначено, що передбачені в статті 3(1)(с) Директиви 90/425/ЄЕС ідентифікацію і реєстрацію таких тварин необхідно проводити після проведення зазначених перевірок, крім забійних тварин та зареєстрованих коневих.
- (4) Необхідно забезпечити швидкий і ефективний обмін інформацією між державами-членами для належного застосування цієї Директиви. Відповідні положення Співтовариства були встановлені Регламентом Ради (ЄС) № 515/97 від 13 березня 1997 року про взаємну допомогу між адміністративними органами держав-членів та співпрацю між державами-членами та Комісією з метою забезпечення правильного застосування законодавства з митних і сільськогосподарських питань ⁽⁶⁾, та Директивою Ради 89/608/ЄЕС від 21 листопада 1989 року про взаємну допомогу між адміністративними органами держав-членів та співпрацю між державами-членами та Комісією з метою забезпечення правильного застосування законодавства з ветеринарних і зоотехнічних питань ⁽⁷⁾.
- (5) Утримувачі домашніх тварин мають підтримувати актуальність записів про тварин, яких вони утримують у своїх господарствах. Особи, які займаються торгівлею тваринами, мають вести записи про вчинені угоди. Компетентним органам необхідно мати доступ до таких записів за запитом.
- (6) Щоб мати змогу швидко і точно відстежувати переміщення тварин, має існувати можливість ідентифікувати тварин. Рішення про тип позначки необхідно ухвалити пізніше, адже належить визначити характер позначки, а до ухвалення такого рішення необхідно вести національні системи ідентифікації для переміщень, дія яких поширюватиметься лише на національний ринок.
- (7) Необхідно встановити положення, що дає змогу не виконувати вимоги щодо позначок у випадках,

коли тварин переміщують безпосередньо з ферми до бойні. Однак таких тварин у будь-якому разі мають ідентифікувати у такий спосіб, щоб можливо було простежити ферму їхнього походження.

- (8) Необхідно встановити положення, що дає змогу не виконувати обов'язок реєстрації для утримувачів тварин, яких тримають для власних потреб, а для певних специфічних випадків також і не виконувати обов'язок дотримуватися процедур щодо ведення реєстрів.
- (9) Якщо ідентифікаційна позначка тварин стала нерозбірливою або її було втрачено, повинна бути нанесена нова позначка, яка дасть змогу забезпечити зв'язок із попередньою позначкою.
- (10) Ця Директива не має впливати на конкретні вимоги, визначені у Рішенні Комісії 89/153/ЄЕС від 13 лютого 1989 року стосовно співвідношення зразків, відібраних для дослідження залишків, з тваринами та фермами їх походження ⁽⁸⁾ або будь-яких відповідних правил застосування, встановлених відповідно до Директиви 91/496/ЄЕС.
- (11) Необхідно встановити положення для управління роботою керівного комітету щодо порядку ухвалення будь-яких необхідних правил для виконання вимог цієї Директиви.
- (12) Ця Директива не обмежує зобов'язань держав-членів щодо кінцевих термінів транспозиції в національне право Директиви, визначеної у частині В додатка I,

УХВАЛИЛА ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

Стаття 1

Ця Директива встановлює мінімальні вимоги для ідентифікації і реєстрації свиней без обмеження більш детальних правил Співтовариства, які можуть бути встановлені для цілей викорінення хвороб або контролю над ними.

Цю Директиву застосовують без обмеження вимог Рішення 89/153/ЄЕС та імплементаційних правил, встановлених відповідно до вимог Директиви 91/496/ЄЕС.

Стаття 2

Для цілей цієї Директиви застосовують такі терміни та означення:

- (a) «тварина» означає будь-яку тварину родини свиневих (*Suidae*), за винятком диких свиней у значенні згідно зі статтею 2(b) Директиви Ради 2001/89/ЄС від 23 жовтня 2001 року про заходи Співтовариства з контролю над класичною чумою свиней ⁽⁹⁾;
- (b) «господарство» означає будь-яке будівлю, споруду або, у випадку ферми на відкритому повітрі, будь-яке місце, в якому тварин утримують, тримають або виконують потрібні операції з ними;
- (c) «утримувач» означає будь-яку фізичну або юридичну особу, яка відповідальна за тварин, також і на тимчасовій основі;
- (d) «компетентний орган» означає центральний орган держави-члена, уповноважений здійснювати ветеринарні перевірки, або будь-який орган, якому він делегував таку компетенцію для цілей імплементації цієї Директиви;
- (e) «торгівля» означає торгівлю у значенні згідно з пунктом (3) статті 2 Директиви 90/425/ЄЕС.

Стаття 3

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб:

- (a) компетентний орган володів оновленим списком усіх господарств, на яких утримують тварин, охоплених дією цієї Директиви, та які розташовані на його території, із зазначенням утримувачів тварин; такі господарства повинні залишатися в такому списку, протягом трьох років після вибуття останньої тварини з господарства. Такий список повинен також містити позначку або позначки, які дають змогу ідентифікувати господарство відповідно до першого підпараграфу статті 5(2) та статті 8;

(b) Комісія і компетентний орган могли мати доступ до всієї інформації, отриманої відповідно до цієї Директиви.

2. Держави-члени можуть бути уповноважені відповідно до процедури, зазначеної в статті 18 Директиви 90/425/ЄЕС, виключати зі списку, згаданого в параграфі 1(a) цієї статті, фізичних осіб, які тримають одну тварину, призначену для їх власного використання чи споживання, або брати до уваги окремі обставини, за умови, якщо перед будь-яким переміщенням така тварина підлягає контролю, встановленому в цій Директиві.

Стаття 4

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб будь-який утримувач, що міститься у списку, передбаченому в статті 3(1)(a), вів реєстр із зазначенням поголів'я тварин, яких утримують у господарстві.

Такий реєстр повинен включати актуальні дані про переміщення (кількість відповідних тварин для кожної операції прибуття і вибуття) принаймні на основі сукупності переміщень із зазначенням, залежно від випадку, їхнього походження чи призначення та дати таких переміщень.

Для всіх випадків повинна зазначатися ідентифікаційна позначка, що застосовується відповідно до статей 5 та 8.

Що стосується чистопородних і гібридних порід свиней, які занесені до племінної книги відповідно до Директиви Ради 88/661/ЄЕС від 19 грудня 1988 року про зоотехнічні стандарти, застосовні до племінних свиней ⁽¹⁰⁾, альтернативна система реєстрації на основі індивідуальної ідентифікації, що дозволяє ідентифікувати тварин, може бути визнана відповідно до процедури, зазначеної в статті 18 Директиви 90/425/ЄЕС, якщо вона надає гарантії, еквівалентні реєстру.

2. Держави-члени повинні забезпечувати, щоб:

(a) будь-який утримувач надавав на запит компетентного органу всю інформацію про походження, ідентифікацію та, у відповідних випадках, про призначення тварин, якими він володів та яких він утримував, транспортував, продавав або забивав;

(b) будь-який утримувач тварин, яких планується переміщувати до або з ринку чи потужності зі збирання, надавав документ, що містить дані про відповідних тварин, оператору на ринку або у потужності зі збирання, який буде утримувачем тварин на тимчасовій основі.

Такий оператор може використовувати документи, отримані відповідно до першого підпараграфа, для виконання зобов'язань, встановлених у третьому підпараграфі параграфа 1;

(c) існувала можливість отримати за запитом доступ до реєстрів та інформації в господарстві і компетентному органі протягом мінімального періоду, визначеного компетентним органом, протягом не менше ніж три роки.

Стаття 5

1. Держави-члени забезпечують дотримання таких загальних принципів:

(a) ідентифікаційні позначки повинні бути нанесені до того, як тварини залишають господарство народження;

(b) заборонено видаляти або змінювати будь-яку ідентифікаційну позначку без дозволу компетентного органу.

Якщо позначка стала нерозбірливою або її було втрачено, повинна бути нанесена нова позначка відповідно до цієї статті;

(c) утримувач повинен зареєструвати будь-яку нову позначку в реєстрі, зазначеному в статті 4, для встановлення зв'язку з попередньою позначкою, нанесеною на тварину.

2. Позначку наносять на тварин якомога скоріше, та у будь-якому разі до того, як вони залишать господарство, у вигляді вушної бирки чи татуювання, щоб уможливити визначення господарства походження та щоб уможливити включення відповідних посилань на них у будь-які супровідні документи, що повинні містити дані про такі вушні бирки чи татуювання, а також у перелік, зазначений у статті 3(1)(a).

Держави-члени можуть шляхом відступу від другого підпараграфу статті 3(1)(c) Директиви 90/425/ЄЕС застосовувати свої національні системи до всіх переміщень тварин на їхніх територіях. Такі системи повинні давати змогу ідентифікувати господарство походження та господарство народження. Держави-члени повідомляють Комісію про системи, які вони мають намір запровадити для цієї мети. Відповідно до процедури, зазначеної в статті 18 Директиви 90/425/ЄЕС, державі-члену може бути запропоновано внести зміни до своєї системи, якщо вона не виконує зазначену вимогу.

Тварини з тимчасовою позначкою, що ідентифікує вантаж, протягом усього їх переміщення повинні супроводжуватися документом, який дає змогу встановити походження, право власності, місце відправлення і пункт призначення.

Стаття 6

1. Якщо компетентний орган держави-члена призначення ухвалить рішення не зберігати ідентифікаційну позначку, присвоєну тварині у господарстві походження, всі витрати у зв'язку із заміною позначки повинен нести такий орган. У разі заміни позначки повинно бути встановлено зв'язок між ідентифікацією, присвоєною компетентним органом держави-члена відправлення, і новою ідентифікацією, присвоєною компетентним органом держави-члена призначення; такий зв'язок повинен бути зареєстрований у реєстрі, передбаченому в статті 4.

Опція, зазначена в першому підпараграфі, може не застосовуватися щодо забійних тварин, яких ввозять відповідно до статті 8 без нанесення нової позначки згідно зі статтею 5.

2. Якщо тварини стали предметом торгівлі, компетентний орган держави-члена призначення може для цілей статті 5 Директиви 90/425/ЄЕС послатися на положення статті 4 Директиви 89/608/ЄЕС для отримання інформації щодо тварин, стад їх походження та будь-якого їх переміщення.

Стаття 7

Держави-члени повинні забезпечити, щоб будь-яка інформація, що стосується переміщення тварин без супроводу сертифіката або документа, що вимагається ветеринарним чи зоотехнічним законодавством, залишалася доступною компетентному органу на його вимогу протягом мінімального періоду, встановленого таким компетентним органом.

Стаття 8

Будь-яка тварина, що її ввозять із третьої країни, яка пройшла перевірки, встановлені Директивою 91/496/ЄЕС, і яка залишається на території Співтовариства, протягом тридцяти днів після проходження таких перевірок та, в будь-якому разі, до свого переміщення повинна бути ідентифікована позначкою, що відповідає статті 5 цієї Директиви, за винятком випадків, коли місцем призначення є бойня, розташована на території компетентного органу, відповідального за ветеринарні перевірки, і якщо тварину фактично забивають протягом такого 30-денного періоду.

Повинен бути встановлений зв'язок між ідентифікацією, запровадженою третьою країною, та ідентифікацією, присвоєною державою-членом призначення. Інформацію про такий зв'язок повинно бути зареєстровано в реєстрі, передбаченому статтею 4.

Стаття 9

Держави-члени повинні ухвалити необхідні адміністративні та/або кримінальні інструменти для покарання за будь-яке порушення ветеринарного законодавства Співтовариства, якщо буде встановлено,

що нанесення позначки чи ідентифікацію або ведення реєстрів, передбачених статтею 4, не виконували відповідно до вимог цієї Директиви.

Стаття 10

Держави-члени передають Комісії тексти основних положень національного права, які вони ухвалюють у сфері, що регулюється цією Директивою.

Стаття 11

Директиву 92/102/ЄЕС зі змінами, внесеними актами, переліченими в частині А додатка I, скасовано без обмеження зобов'язань держав-членів щодо кінцевих строків транспозиції в національне право Директиви, зазначеної в частині В додатка I.

Посилання на скасовану Директиву необхідно тлумачити як посилання на цю Директиву та читати згідно з кореляційною таблицею, наведеною в додатку II.

Стаття 12

Ця Директива набуває чинності на 20-ий день після її публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Стаття 13

Цю Директиву адресовано державам-членам.

Вчинено у Брюсселі 15 липня 2008 року.

За Раду
Президент
M. BARNIER

⁽¹⁾ Висновок від 11 березня 2008 року (ще не опубліковано в Офіційному віснику).

⁽²⁾ [ОВ L 355, 05.12.1992, с. 32](#). Директива з останніми змінами, внесеними Регламентом (ЄС) № 21/2004 ([ОВ L 5, 09.01.2004, с. 8](#)).

⁽³⁾ Див. частину А додатка I.

⁽⁴⁾ [ОВ L 224, 18.08.1990, с. 29](#). Директива з останніми змінами, внесеними Директивою Європейського Парламенту і Ради 2002/33/ЄС ([ОВ L 315, 19.11.2002, с. 14](#)).

⁽⁵⁾ [ОВ L 268, 24.09.1991, с. 56](#). Директива з останніми змінами, внесеними Директивою 2006/104/ЄС ([ОВ L 363, 20.12.2006, с. 352](#)).

⁽⁶⁾ [ОВ L 82, 22.03.1997, с. 1](#). Регламент зі змінами, внесеними Регламентом (ЄС) № 807/2003 ([ОВ L 122, 16.05.2003, с. 36](#)).

⁽⁷⁾ [ОВ L 351, 02.12.1989, с. 34](#).

⁽⁸⁾ [ОВ L 59, 02.03.1989, с. 33](#).

⁽⁹⁾ [ОВ L 316, 01.12.2001, с. 5](#). Директива з останніми змінами, внесеними Рішенням Комісії 2007/729/ЄС ([ОВ L 294, 13.11.2007, с. 26](#)).

⁽¹⁰⁾ [ОВ L 382, 31.12.1988, с. 36](#). Директива з останніми змінами, внесеними Регламентом (ЄС) № 806/2003 ([ОВ L 122, 16.05.2003, с. 1](#)).

ДОДАТОК I

ЧАСТИНА А

Скасована Директива зі списком подальших змін

(як зазначено в статті 11)

Директива Ради 92/102/ЄЕС (ОВ L 355, 05.12.1992, с. 32)	
--	--

Пункт V.E.I.4.6. додатка I до Акту про вступ 1994 року (ОВ С 241, 29.08.1994, с. 21)	
Регламент Ради (ЄС) № 21/2004 (ОВ L 5, 09.01.2004, с. 8)	тільки стаття 15

ЧАСТИНА В

Список кінцевих строків транспозиції до національного права
(як зазначено в статті 11)

Директива	Граничний строк транспозиції ⁽¹⁾
92/102/ЄЕС	31.12.1993 ⁽²⁾ 31.12.1995 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Встановлення кінцевого строку для транспозиції до національного права на 1 січня 1994 року не перешкоджає скасуванню ветеринарних перевірок на кордонах, як передбачено Директивою 90/425/ЄЕС (див. статтю 11(3) Директиви 92/102/ЄЕС).

⁽²⁾ Для вимог стосовно свиней (див. перший абзац статті 11(1) Директиви 92/102/ЄЕС).

⁽³⁾ Для Фінляндії — у частині вимог для великої рогатої худоби, свиней, овець та кіз (див. другий абзац статті 11(1) Директиви 92/102/ЄЕС).

ДОДАТОК II

КОРЕЛЯЦІЙНА ТАБЛИЦЯ

Директива 92/102/ЄЕС	Ця Директива
Статті 1, 2 та 3	Статті 1, 2 та 3
Стаття 4(1)(а)	Стаття 4(1)
Стаття 4(2)	—
Стаття 4(3)	Стаття 4(2)
Стаття 5(1), пункти (а), (b) та (с)	Стаття 5(1), пункти (а), (b) та (с)
Стаття 5(1)(d)	—
Стаття 5(3)	Стаття 5(2)
Статті 6–9	Статті 6–9
Стаття 10	—

Стаття 11(1)	—
Стаття 11(2)	Стаття 10
Стаття 11(3)	—
—	Стаття 11
—	Стаття 12
Стаття 12	Стаття 13
—	Додаток I
—	Додаток II